

Forstanderens beretning 2020

SeniorHøjskolen er et helt særligt sted, der er fyldt med lys, luft og fællesskab. Jeg ser en dejlig skole med masser af hjemlighed, mennesker med noget på hjertet og oplysning til livet.

SeniorHøjskolen er et helt særligt sted, med et personale, som ønsker at gøre det godt for kursisterne – som ønsker at virke til gavn for kursisten. Jeg ser en skole, som er kendetegnet ved at have en hjælpsom kultur, professionalisme, passion for højskoleidéen, høj faglighed og en humorfyldt tilgang til hinanden og opgaverne.

SeniorHøjskolen er et helt særligt sted, der heldigvis – også i en Coronatid - er fyldt med glade, aktive og nysgerrige seniorer. Jeg ser en glæde hos kursisterne ved at være med her på skolen, hvor de mærker livets mange og forunderlige sider i samværet med de andre på højskolen. Der er så meget levet liv og livserfaring samlet på det enkelte kursus – og der sker så meget hver eneste dag – fra tidlig morgen til sen aften, at jeg må knibe mig selv i armen – og så ved jeg, at det er ægte højskoleliv i fuldt flor, der blomstrer midt i virkeligheden.

Jeg oplever det som et privilegium at være en del af det hele – og siger en tak for den tillid og hjælpsomhed, som jeg bliver vist fra alle sider. Jeg har nu passeret de 100 dage som forstander – faktisk på 135 dage - og er ved at finde rytmen i dagligdagen. Det er vigtigt for mig at være med, deltage og være synlig og tilgængelig, og derfor flyttede jeg ind på skolen fra min første arbejdsdag.

Min kone, Pia, er her i weekenderne, men på sigt flytter hun til Nissum. Hun er folkeskolelærer og talepædagog, og skal med tiden finde et arbejde lokalt. Lige nu satser vi på, at forstanderlejligheden er indflytningsklar til jul, så hele familien kan fejre jul på højskolen.

De første 100 dage

Vi har haft nok at se til, og medarbejderne har hængt i med alle opgaverne:

Hele corona-situationen har krævet stor opmærksomhed og opfindsomhed, så højskolen er blevet et trygt sted at være. Det har betydet ændringer i alt, hvad vi laver. Alle kursisterne er fordelt i familiegrupper på cirka 8 personer, som spiser sammen, synger sammen, køre i bus sammen og oplever seværdighederne sammen. Der er sat spritdispensere op på hele skolen, spisesalen og foredragssalen er

indrettet, så der er god afstand – og alle steder minder vi hinanden om at holde afstand, spritte hænder og hoste i ærmet.

Nedlukningen af Danmark har også påvirket højskolens økonomi. Vi har i fællesskab – medarbejdere og bestyrelse - udarbejdet først et sparekatalog – og så sidenhen en spareplan med henblik på at få højskolens budget i balance. Det fører med sig, at kurserne typisk er blevet 150-250 kroner dyrere for en uge, og at prisen for et enkeltværelse er steget med 200 kroner. Dermed er en uge på højskole blevet cirka 200-400 kroner dyrere. Et ugekursus koster herefter mellem 4.050 og 5.250 kroner plus eventuelt tillæg for enkeltværelse. Prisstigningen er med til at konsolidere SeniorHøjskolens økonomi, så vi ikke skal starte hvert år med lånte penge. På sigt vil der blive råd til en reovering af værelsesblokkene. Det ser vi frem til.

Kursuskataloget er kommet på gaden først i september! Der er blevet slidt med at få kataloget færdig, og det var ude to måneder tidligere end det plejer. Der er udviklet en del nye kurser, blevet arbejdet med overskrifter og præsentationerne – og i det hele taget er der lagt større vægt på at beskrive SeniorHøjskolen som et sted med fællesskab, faglighed og fordybelse til alle. Vi fortæller om hjemlighed, hygge og herlige smagsoplevelser. Kataloget udstråler, at vi alle er med til at lave højskole. At vi alle sammen er en del af kursusoplevelsen.

Kurserne er stort set udsolgt året ud, og der er ventelister på flere kurser. Hensynet til Corona betyder, at der maksimalt er plads til 72 kursister – og ofte færre på grund af ønsket om at bo på enkeltværelse. Men stort set alle kurser er fyldte. Så vi er glade og lyse i sindet, og med positive forventninger til 2021. Vi sukker alle for at komme ud, være sammen med andre mennesker og få oplevelser, der ikke først og fremmest rimer på Covid-19. Det kan vi tilbyde på SeniorHøjskolen.

De næste 100 dage – og foråret 2021

Jeg har en talemåde, der hedder: ”Man skal ikke reparere noget, der ikke er gået i stykker”. Jeg oplever SeniorHøjskolen som et velsmurt urværk, hvor vi har fokus på at lave højskole, der stemmer alle kursisters sanser. Jeg oplever, at efter en uge eller 14 dages ophold på SeniorHøjskolen, så er man som kursist både vækket, oplyst og mæt. Højskolen er allerede på sporet og kører i den rigtige retning. Det viser vores evalueringer også.

Medarbejdere og bestyrelse er gået i gang med et udviklingsarbejde med titlen ”Hvor skal vi hen, du?”. Her skal vi drøfte, i hvilken retning fremtidens kursusophold

skal gå? Vi skal afprøve nye veje – men samtidigt holde fast i kernen af dét, som vi allerede har. Vi skal i 2022 ansætte nye lærerkræfter. Hvilken profil skal de have? Og har vi de lokaler, som vi har brug for i fremtiden? Alt det skal vi blive klogere på inden vi går i gang med at lave kataloget for 2022. Det bliver spændende!

SeniorHøjskolen har behov for at få et korps af frivillige, som dels har lyst til at virke som ambassadører og dels har lyst til at bruge tid på at hjælpe til med en række opgaver, der knytter sig til kommende projekter. Der er simpelthen en række gøremål, som det kniber med at finde tid til, og hvor vi har brug for flere hænder, hvis de skal realiseres. Vi skal finde lokale frivillige, der ønsker at gøre en forskel for SeniorHøjskolen – og hvor vi kan bruge de særlige kompetencer, som de frivillige bringer med sig – og vil bruge på at gøre os til en endnu bedre højskole.

SeniorHøjskolen er et helt særligt sted

Jeg har snart talt sammen med alle medarbejderne på skolen til en-til-en-samtaler. Det har været gode samtaler. I det hele taget er SeniorHøjskolen et sted, hvor vi taler meget sammen. Vi ansatte taler sammen – blandt andet over morgenmaden eller frokosten. Det samme gør kursisterne. Og vi taler alle sammen med hinanden på kryds og tværs. Og det er en daglig fornøjelse. For det er gode samtaler. Nærværende samtaler. Jeg tror, at når man er vant til samværet på en højskole, så lægger man ikke så meget mærke til, hvor meget vi taler sammen – med hinanden, og ikke til hinanden. For sådan en som mig, der kommer fra en stor koncern, hvor man skal have sort bælte i møder og tid til at læse hundredvis af papirer, så er det overvældende godt, at komme et sted, hvor den levende samtale synes at være det vigtigste.

Jeg glæder mig til at træde de næste trin sammen med jer – og jeg er helt tryk ved, at vi en gang imellem måske også vil miste fodfæstet for en stund – for jeg er sikker på, at vi nok skal genfinde balancen sammen – kursister, medarbejdere, bestyrelse – og alle de andre gode samarbejdspartnere, som SeniorHøjskolen har.

Tak for ordet.

Jesper Vinther

13. oktober 2020

